

ພຣະທັມເພງຄໍ່າຄວນ

1 2 3 4 5

ເພງຄໍ່າຄວນ

1. ຄວາມໂສກເສົ້າຂອງຊີໂອນທີ່ເປັນຊະເລີຍ

- 1 ກຸງທີ່ແທນນັ້ນໜາດ້ວຍພິລເມືອງມາອ້າງວ້າງຢູ່ໄດ້ໜັ້ນ ນະຄອນທີ່ຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ຖ້າມກາງປະຊາຊາດມາກາຍເປັນດັ່ງຍິງໝ້າຍໜັ້ນ ນະຄອນທີ່ເປັນດັ່ງເຈົ້າຍິງຖ້າມກາງເມືອງທັງຫລາຍ ກໍກັບເປັນເມືອງຂຶ້ນເຂົາໄປ
- 2 ນະຄອນນັ້ນຮ້ອງໄຫ້ສະອິນໃນຣາຕຣິການ ແລະນໍ້າຕາຂອງນາງກໍອາບແກ້ມ ນາງຈະຫາໃຜຖ້າມກາງຄົນທີ່ຮັກນາງໃຫ້ມາເລົ່າໂລມກໍຫາບໍ່ພົບ ບັນດາໝູ່ເພື່ອນຂອງນາງໝົດທຸກຄົນໄດ້ທໍຣະຍົດຕໍ່ນາງ ເຂົາທັງປວງກັບເປັນສັດຕູຂອງນາງ
- 3 ຢູ່ດາໄດ້ຖືກກວາດໄປເປັນຊະເລີຍ ໄດ້ຮັບຄວາມທຸກໃຈ ຕ້ອງທໍາງານຢ່າງທາດ ນາງຕ້ອງອາໄສຖ້າມກາງປະຊາຊາດທັງຫລາຍ ນາງບໍ່ພົບທີ່ພັກສງົບເລີຍ ບັນດາຜູ້ຂົ່ມເຫັງໄດ້ໄລ່ທັນນາງ ເມື່ອເວລານາງທຸກໃຈ
- 4 ຖນົນຫົນທາງທີ່ເຂົ້າກຸງເຢຣູຊາເລັມກໍໂສກເສົ້າຢູ່ ເພາະບໍ່ມີຜູ້ໃດເດີນໄປໃນງານເທສການ ບັນດາປະຕູເມືອງຂອງນາງຫວ່າງເປົ່າ ພວກປະໂຣທິດທັງປວງຂອງນາງໄດ້ພາກັນຖອນໃຈ ສາວພົມມະຈາຣີທັງຫລາຍຂອງນາງກໍຕ້ອງຫົນທຸກ ແລະຕົວນາງເອງກໍໄດ້ຮັບຄວາມຂົ່ມຂຶ້ນຍິ່ງນັກ
- 5 ພວກຄົນທີ່ຂັດຂວາງນາງກາຍເປັນຫົວໜ້າ ພວກສັດຕູຂອງນາງໄດ້ຈະເຣີນຂຶ້ນ ດ້ວຍວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງກະທໍາໃຫ້ນາງຫົນທຸກ ເພາະຄວາມທໍຣະຍົດອັນມະຫັນຂອງນາງ ລູກເຕົ້າທັງຫລາຍຂອງນາງຕົກເປັນຊະເລີຍຕໍ່ໜ້າສັດຕູ
- 6 ແລະຄວາມຮຸ່ງເຮືອງຕະການ ໄດ້ພາກໄປຈາກທິດາແຫ່ງຊີໂອນເສັງແລ້ວ ພວກເຈົ້ານາຍຂອງນາງກໍກັບເປັນດັ່ງຜູງກວາງ ທີ່ຫາທິ່ງຫຍໍ້ລ້ຽງຊີວິດບໍ່ໄດ້ ແລະໄດ້ແລ່ນໜີໄປຂ້າງໜ້າຜູ້ໄລ່ຕິດຕາມ
- 7 ເຢຣູຊາເລັມເມື່ອຕົກຢູ່ໃນຍາມທຸກໃຈ ແລະຍາມລໍາເຄັ້ນກໍໄດ້ຫວນລະນິກເຖິງສິ່ງປະເສີດ ທີ່ຕົນເຄີຍມີໃນຄັ້ງກ່ອນ ເມື່ອພິລເມືອງຂອງນາງຕົກຢູ່ໃນມືຂອງສັດຕູ ແລະຫາບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະສົງເຄາະນາງ ພວກສັດຕູເຫັນນາງແລ້ວກໍເຍາະເຍີ້ຍຄວາມລົ້ມຈົມຂອງນາງ
- 8 ເຢຣູຊາເລັມໄດ້ທໍາບາບຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງ ເຫດສະນີນາງຈຶ່ງເປັນສິ່ງມົນຫົນ ບັນດາຄົນທີ່ເຄີຍໃຫ້ກຽດນາງກໍລົບລຸ່ນນາງ ເພາະເຫດເຂົາທັງຫລາຍເຫັນຄວາມອັບຍົດຂອງນາງ ໂອ ນາງເອງໄດ້ຖອນໃຈ ແລະຫັນໜ້າຂອງນາງໄປເສັງ

- 9 ມົນທົນຂອງນາງກໍຂັງໃນກະໂປງຂອງນາງ ແລະນາງບໍ່ໄດ້ຄຳນຶງເຖິງອະນາຄົດ ດັ່ງນັ້ນນາງຈຶ່ງເສື່ອມໂຊມລົງໄວຢ່າງຫນ້າໃຈຫາຍ ນາງກໍບໍ່ມີຜູ້ໃດເລົ່າໂລມ “ຂ້າແຕ່ພຣະເຈົ້າ ຂໍທອດພຣະເນດ ຄວາມທຸກໃຈຂອງຂ້າພຣະອົງ ເພາະພວກສັດຕູໄດ້ລຳພອງຕົວຂຶ້ນແລ້ວ”
- 10 ພວກສັດຕູໄດ້ຍື່ນມືຂອງເຂົາ ຍຶດເອົາບັນດາຂອງປະເສີດຂອງນາງ ດ້ວຍນາງໄດ້ເຫັນບັນດາປະຊາຊາດບຸກເຂົ້າມາໃນສະຖານນະມັສການຂອງນາງ ຄືຄົນທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງຫ້າມບໍ່ໃຫ້ເຂົ້າມາໃນຊຸມນຸມຊົນຂອງພຣະອົງ
- 11 ບັນດາພິລເມືອງຂອງນາງໄດ້ຖອນໃຈໃຫຍ່ ເມື່ອເຂົາທັງຫລາຍຊອກຫາອາຫານແລະພວກເຂົາໄດ້ເອົາຊັບສິນຂອງຕົວອອກແລກອາຫານກິນເພື່ອຈະໄດ້ລ້ຽງຊີວິດ “ຂ້າແຕ່ພຣະເຈົ້າ ຂໍຊົງທອດພຣະເນດ ເພາະຂ້າພຣະອົງເປັນທີ່ຢຽດຫຍາມເສັງແລ້ວ”
- 12 ດູກ່ອນ ທ່ານທັງຫລາຍທີ່ເດີນຜ່ານໄປ ທ່ານບໍ່ໄດ້ເກີດມີຄວາມຮູ້ສຶກຫຍັງບໍ່ ຈຶ່ງເບິ່ງດູ ວ່າມີຄວາມທຸກອັນໃດແດ່ທີ່ເຫມືອນຄວາມທຸກທີ່ມາສູ່ຂ້າພະເຈົ້າ ເປັນຄວາມທຸກຊຶ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງກະທຳແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ ໃນວັນທີ່ພຣະອົງຊົງພຣະພິໂຣດຂ້າພະເຈົ້າຢ່າງຮ້າຍແຮງນັ້ນ
- 13 “ພຣະອົງໄດ້ຊົງສົ່ງໄຟລົງມາຈາກເບື້ອງເທິງ ໃຫ້ເຂົ້າໄປໃນກະດູກທັງຫລາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ພຣະອົງໄດ້ຊົງຫ້າງແຮ້ວໄວ້ດັກຕີນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທຳໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງຫັນກັບຄືນ ພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທຳໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ໂດດດ່ຽວ ແລະອ່ອນລະອາຢູ່ຕອດວັນ
- 14 “ພາຣະແຫ່ງການທໍຣະຍົດທັງມວນຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍຖືກຮວມເຂົ້າກັນເປັນແອກ ໂດຍພຣະຫັດຂອງພຣະອົງຊົງຮວບມັດໄວ້ ແອກນັ້ນຮັດຕິງຮອບຄໍຂ້າພະເຈົ້າ ພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທຳໃຫ້ກຳລັງຂ້າພະເຈົ້າຖອຍໄປ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງມອບຂ້າພະເຈົ້າໄວ້ໃນມືຂອງເຂົາທັງຫລາຍ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ສາມາດຕໍ່ຕ້ານໄດ້
- 15 “ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງຖິ້ມນັກຮົບຂອງຂ້າພະເຈົ້າຖ້າມາກາງຂ້າພະເຈົ້າ ພຣະອົງໄດ້ຊົງເກນຊຸມນຸມຊົນເຂົ້າມາຕໍ່ສູ້ຂ້າພະເຈົ້າ ເພື່ອຈະຢຽບຢ່າຊາຍສະກັນຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ແຫລກໄປ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຍ່າລູກສາວພິມມະຈາຣີແຫ່ງຢູດາ ດັ່ງຢຽບຫມາກອະງຸ່ນລົງໃນບໍ່ຍ່າຫມາກອະງຸ່ນ
- 16 “ເພາະເຫດນີ້ເອງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຮ້ອງໄຫ້ ໃນຕາຂອງຂ້າພະເຈົ້າມີນໍ້າຕາໂຫລລົງມາ ເພາະຜູ້ອອຍໃຈຢູ່ໂກຈາກຂ້າພະເຈົ້າ ຄືຜູ້ທີ່ໃຫ້ກຳລັງໃຈຂ້າພະເຈົ້າ ແລະພວກລູກຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍໂດດດ່ຽວເພາະພວກສັດຕູໄດ້ໄຊຊະນະ”
- 17 ເມືອງຊີໂອນໄດ້ຢຽດມືທັງສອງອອກອ້ອນວອນ ແຕ່ກໍບໍ່ມີໃຜທີ່ເລົ່າໂລມນາງໄດ້ ພຣະເຈົ້າຊົງມີພຣະບັນຊາກ່າວໂທດຢາໂຄບ ວ່າໃຫ້ພວກທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບຢາໂຄບຕັ້ງຕົວຂຶ້ນເປັນຄູ່ສັດຕູ ເຢຣູຊາເລັມເປັນສິ່ງເປີະເປື້ອນຖ້າມາກາງເຂົາທັງຫລາຍ
- 18 “ພຣະເຈົ້າຊົງຊອບຫັມແລ້ວ ເພາະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຂັດຂຶ້ນພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ ດູກ່ອນ ບັນດາຊົນຊາດທັງຫລາຍ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍທ່ານໄດ້ຟັງ ແລະຂໍມາມອງເບິ່ງຄວາມທົນທຸກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ສາວພິມມະຈາຣີຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະຫນຸ່ມໆຂອງຂ້າພະເຈົ້າຕົກໄປເປັນຊະເລີຍແລ້ວ

- 19 “ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮ້ອງເອີ້ນບັນດາຄົນຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແຕ່ເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ຫລອກລວງຂ້າພະເຈົ້າ ພວກປະໂຮຫິດແລະພວກຜູ້ໃຫຍ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍຕາຍທີ່ກາງເມືອງ ຂນະເມື່ອເຂົາອອກຫາອາຫານເພື່ອລ້ຽງຊີວິດຂອງຕົນ
- 20 “ຂ້າແຕ່ພຣະເຈົ້າ ໂຜດທອດພຣະເນດ ເພາະຂ້າພຣະອົງມີຄວາມທຸກ ຈິດໃຈຂອງຂ້າພຣະອົງມີຄວາມທຸລົນທຸລາຍ ຈິດໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຈັບປວດ ເພາະຂ້າພຣະອົງມັກກະບົດຢ່າງຮ້າຍກາດ ນອກບ້ານມີຄົນຕ້ອງຄົມດາບຕາຍ ໃນບ້ານກໍມີຄົນຕາຍດ້ວຍ
- 21 ເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ຍິນວ່າ ຂ້າພຣະອົງຖອນໃຈຢ່າງໃດ ຫາມີຜູ້ໃດມາເລົ້າໂລມໃຈຂ້າພຣະອົງ ບັນດາສັດຕູຂອງຂ້າພຣະອົງໄດ້ຍິນເຖິງເຫດຮ້າຍທີ່ຕົກແກ່ຂ້າພຣະອົງ ເຂົາທັງຫລາຍກໍພາກັນດີໃຈທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທຳຢ່າງນີ້ ຂໍໃຜດນຳເອົາມື້ທີ່ພຣະອົງຊົງປະກາດໄວ້ນັ້ນໃຫ້ມາເຖິງ ແລະເຂົາທັງຫລາຍຈະເປັນຢ່າງທີ່ຂ້າພຣະອົງເປັນຢູ່ນີ້
- 22 “ຂໍໃຫ້ບັນດາການຊົ່ວຂອງເຂົາທັງຫລາຍມາປາກົດຕໍ່ພຣະພັກພຣະອົງ ແລະຂໍຊົງກະທຳແກ່ເຂົາທັງຫລາຍເຫມືອນທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທຳແກ່ຂ້າພຣະອົງ ເພາະການທໍຣະຍົດທັງສິ້ນຂອງຂ້າພຣະອົງເຖິດ ດ້ວຍຄວາມສະທ້ອນຖອນໃຈຂອງຂ້າພຣະອົງນັ້ນມີຫລາຍຄັ້ງ ແລະຈິດໃຈຂອງຂ້າພຣະອົງກໍອ່ອນເພັງເຕັມທີ່ແລ້ວ”

2. ຄວາມເສົ້າໂສກຂອງຊີໂອນຈາກພຣະເຈົ້າ

- 1 ດ້ວຍພຣະພິໂຣດ ພຣະເຈົ້າຊົງໃຊ້ເມກບັງທິດາຂອງຊີໂອນຫນໍ ພຣະອົງໄດ້ຊົງແກວ່ງສະງ່າຣາສີຂອງອິສຣາເອນໃຫ້ຕົກລົງຈາກພ້າເຖິງດິນ ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງລະນຶກເຖິງແທ່ນຮອງພຣະບາດຂອງພຣະອົງເລີຍ ໃນຍາມທີ່ພຣະອົງຊົງໂກດຮ້າຍ
- 2 ພຣະເຈົ້າຊົງທຳລາຍທີ່ຢູ່ຂອງຢາໂຄບເສັງສິ້ນແລ້ວໂດຍປາສຈາກພຣະກະຣຸນາ ດ້ວຍພຣະພິໂຣດຂອງພຣະອົງໄດ້ຊົງພັງ ທີ່ກຳບັງທັງຫລາຍຂອງທິດາແຫ່ງຢູດາໃຫ້ທະລາຍລົງ ພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທຳໃຫ້ຕຳລົງເຖິງດິນ ແລະຊົງໃຫ້ຣາຊອານາຈັກແລະເຈົ້ານາຍເປັນສິ່ງມົນທົນ
- 3 ດ້ວຍພຣະພິໂຣດພຣະອົງໄດ້ຊົງຕັດບັນດາອຳນາດແຫ່ງອິສຣາເອນໃຫ້ຂາດສິ້ນໄປ ພຣະອົງຊົງທົດພຣະຫັດເບື້ອງຂວາມາເສັງຈາກເຂົາຕໍ່ຫນ້າສັດຕູ ພຣະອົງຊົງເຜົາຜານຕະກູນຢາໂຄບດັ່ງໄຟທີ່ລຸກເຜົາໄຫມໄປຮອບໆ
- 4 ພຣະອົງຊົງກົງທະນູຂອງພຣະອົງຢ່າງສັດຕູ ຊົງຍົກພຣະຫັດເບື້ອງຂວາເຫມືອນດັ່ງເປັນຜູ້ຂັດຂວາງ ແລະໄດ້ຊົງປະທານບັນດາຄົນທີ່ຕາຂອງເຮົາຈະອວດໄດ້ນັ້ນເສັງໃນກະໂຈມທິດາແຫ່ງຊີໂອນ ພຣະອົງໄດ້ຊົງລະບາຍພຣະພິໂຣດຂອງພຣະອົງອອກມາເຫມືອນດັ່ງໄຟ

- 5 ພຣະເຈົ້າຊົງກາຍເປັນສັດຕູ ພຣະອົງໄດ້ຊົງທຳລາຍພວກອິສຣາເອນເສັງ ພຣະອົງໄດ້ຊົງທຳລາຍບັນດາ ວັງຂອງເຂົາຫມົດ ແລະໄດ້ຊົງທຳລາຍທີ່ກຳບັງຂອງເຂົາໃຫ້ຫັກເພພັງ ຊົງເພີ່ມຄວາມເສົ້າໂສກແລະການ ຄຳຄວນໃນທິດາແຫ່ງຢູດາ
- 6 ພຣະອົງໄດ້ຊົງທຳລາຍພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງເສັງເຫມືອນນຶ່ງເປັນໄຟໃນສວນ ຊົງໃຫ້ສະຖານທີ່ປະຊຸມ ຂອງພຣະອົງມຸ່ນທະລາຍໄປ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງກະທຳທັງເທສການແລະວັນສະບາໂຕໃຫ້ຫມົດສິ້ນໄປໃນຊີ ໂອນດ້ວຍພຣະພິໂຣດ ພຣະອົງຊົງດູຫມິ່ນອົງກະສັດແລະປະໂຣທິດ
- 7 ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຖິ້ມແທ່ນບູຊາຂອງພຣະອົງເສັງ ພຣະອົງຊົງກຽດຊັງສະຖານທີ່ນະມັສການຂອງພຣະອົງ ກຳ ແພງວັງທັງຫລາຍນັ້ນພຣະອົງໄດ້ຊົງມອບໄວ້ໃນເຈື້ອມມີຂອງສັດຕູ ເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ສົ່ງສຽງອີກກະທຶກ ໃນພຣະວິຫານແຫ່ງພຣະເຈົ້າເຫມືອນຢ່າງໃນວັນເທສການ
- 8 ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຕັ້ງພຣະທັຍໄວ້ແລ້ວທີ່ຈະທຳລາຍ ກຳແພງຂອງທິດາຊີໂອນເສັງ ພຣະອົງໄດ້ຊົງຂີດເສັ້ນ ວັດແທກໄວ້ແລ້ວ ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງທົດພຣະຫັດເລີກການທຳລາຍ ເຫດສັນນີ້ ພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທຳໃຫ້ຫໍ ຄອນແລະກຳແພງນັ້ນຄຳຄວນ ໃຫ້ຫັກເພພັງຮ່ວງໂຮຍໄປດ້ວຍກັນ
- 9 ປະຕູເມືອງຊີໂອນທັງຫມົດຍຸບລົງໃນດິນແລ້ວ ພຣະອົງໄດ້ຊົງທຳລາຍ ແລະຊົງຫັກດານປະຕູທັງປວງເສັງ ສິ້ນ ກະສັດແລະເຈົ້ານາຍທັງຫລາຍແຫ່ງຊີໂອນກໍຕົກຢູ່ໃນຖ້ຳມາກາງປະຊາຊາດທີ່ບໍ່ມີທັມບັນຍັດ ໂອ ບັນ ດາຜູ້ປະກາດພຣະທັມແຫ່ງເມືອງຊີໂອນບໍ່ໄດ້ຮັບນິມິດຈາກພຣະເຈົ້າອີກ
- 10 ພວກຜູ້ໃຫຍ່ຂອງທິດາແຫ່ງຊີໂອນ” ກໍກຳລັງນັ່ງງຽບຢູ່ເທິງພື້ນແຜ່ນດິນ ເຂົາທັງຫລາຍເອົາຜົງຂີ້ດິນໂຮຍໃສ່ ຫົວຂອງຕົວ ແລະນຸ່ງຫົ່ມຜ້າກະສອບ ສາວພົມມະຈາຣີທັງຫລາຍແຫ່ງກຽງເຢຣູຊາເລັມກໍພາກັນກື້ມຫົວລົງກັ ບພື້ນ
- 11 ນັຍຕາຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍອິດອ່ອນເພາະຮ້ອງໄຫ້ ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍລະທົມ ເພາະຄວາມພິນາດ ຂອງທິດາແຫ່ງຊົນຊາດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຈິດໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍລະທົມ ແລະເພາະເຫລົ່າເດັກເລັກເດັກ ນ້ອຍທີ່ດູດນົມຢູ່ນັ້ນ ເປັນລົມສະລົບຢູ່ຕາມທາງໃນກຽງ
- 12 ລູກທັງຫລາຍຖາມແມ່ຂອງຕົວວ່າ, “ແມ່ເອີຍ ເຂົ້າແລະເຫລົ້າອະງຸ່ນຢູ່ໃສ?” ເຂົາພາກັນຖາມ ຂນະທີ່ເຂົາ ເປັນລົມເຫມືອນຄົນທີ່ຖືກບາດເຈັບຢູ່ຕາມທາງໃນກຽງ ເມື່ອຊີວິດຂອງເຂົາຕ້ອງສິ້ນໄປ ທີ່ເອີກແມ່ຂອງເຂົາ ທັງຫລາຍ
- 13 ໂອ ທິດາແຫ່ງເຢຣູຊາເລັມເອີຍ ຂ້າພະເຈົ້າຈະເອົາມາປຽບກັບເຈົ້າໄດ້ ຂ້າພະເຈົ້າຈະປຽບເຈົ້າກັບຫຍັງ ໂອ ທິດາພົມມະຈາຣີແຫ່ງຊີໂອນເອີຍ ຂ້າພະເຈົ້າຈະເອົາເຈົ້າໄປປຽບແກ່ຫຍັງ ເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າຈະເລົ່າໂລມເຈົ້າ ໄດ້ ເພາະຄວາມອັບປາງຂອງເຈົ້າກໍໃຫຍ່ທຽມເທົ່າມະຫາສະມຸດ ຜູ້ໃດຈະໃຫ້ເຈົ້າກັບຄືນສູ່ພາບເດີມ
- 14 ຜູ້ປະກາດພຣະທັມຂອງເຈົ້າໄດ້ເຫັນນິມິດລວງ ແລະນິມິດບໍ່ເປັນເຮືອງເປັນຣາວມາບອກເຈົ້າ ແທນທີ່ເຂົາ ຈະເຜີຍບາບຂອງເຈົ້າອອກມາໃຫ້ປະຈັກ ເພື່ອຈະໃຫ້ເຈົ້າກັບສູ່ສະພາບດີ ແຕ່ເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ເຫັນຄຳໂອ ວາດເປັນຄວາມເປົ່າແລະຄວາມລໍ້ລວງສຳລັບເຈົ້າ

- 15 ບັນດາຄົນທີ່ໄດ້ຜ່ານເຈົ້າໄປກໍໄດ້ຕົບມີເຍາະເຍີ້ຍເຈົ້າ ເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ຫຍໍ້ຫຍັນ ແລະໄດ້ສັ່ນຫົວເຍາະເຍີ້ຍ ທິດາແຫ່ງເຢຣູຊາເລັມແລ້ວວ່າ, “ນີ້ຫລືຄືກຸງ ທີ່ຄົນທັງຫລາຍໄດ້ຂະຫນານນາມວ່າງາມຫມົດຈົດວ່າເປັນ ຄວາມຊື່ນຊົມຍິນດີຂອງຄົນທົ່ວທັງໂລກ”
- 16 ບັນດາສັດຕູຂອງເຈົ້າ ໄດ້ອ້າປາກຮ້ອງໃສ່ເຈົ້າ ເຂົາທັງຫລາຍເບະປາກ ແລະກັດແຂ້ວຄັ້ງວິໄນ ເຂົາພາ ກັນຮ້ອງວ່າ, “ພວກເຮົາໄດ້ທຳລາຍເມືອງນີ້ແລ້ວ ວັນນີ້ແຫລະ,ຄືວັນທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຄອງຫາ ພວກເຮົາໄດ້ ພົບແລ້ວ ພວກເຮົາເຫັນແລ້ວ”
- 17 ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງກະທຳຕາມແລະພຣະປະສົງແລ້ວ ໄດ້ຊົງກະທຳໃຫ້ພຣະດຳຮັດຂອງພຣະອົງສຳເຣັດ ຕາມ ທີ່ພຣະອົງໄດ້ສະຖາປະນາໄວ້ນານແລ້ວ
ພຣະອົງກໍໄດ້ຊົງທຳລາຍລົງຢ່າງບໍ່ມີພຣະເມດຕາ ພຣະອົງຊົງກະທຳໃຫ້ສັດຕູຍິນດີເຍີ້ຍເຈົ້າ ພຣະອົງໄດ້ ຊົງຊຸກກຳລັງຂອງພວກສັດຕູຂອງເຈົ້າຂຶ້ນ
- 18 ຈິດໃຈຂອງເຂົາທັງຫລາຍຮ້ອງທູນພຣະເຈົ້າວ່າ ໂອ ກຳແພງຂອງທິດາແຫ່ງເຢຣູຊາເລັມເອີຍ ຈົ່ງຫລັ່ງນ້ຳ ຕາໃຫ້ໄຫລອາບ ທັງກາງເວັນແລະກາງຄືນດັ່ງນ້ຳໃນລຳທານ ເຈົ້າຢ່າໄດ້ຢຸດຢ່ອນເລີຍ ຢ່າໃຫ້ນ້ຳຕາແຫ້ງ ຈາກຫນ່ວຍຕາເລີຍ
- 19 ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນຮ້ອງໄຫ້ໃນກາງຄືນຕາມຍາມລະບາຍຄວາມໃນໃຈຂອງເຈົ້າອອກມາຢ່າງນ້ຳ ຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຈົ້າ ຈົ່ງຊຸມືທັງສອງຂອງເຈົ້າຂຶ້ນຕໍ່ໄປຍັງພຣະອົງ ເພື່ອຂໍຊີວິດຂອງບັນດາລູກຸງຂອງເຈົ້າທີ່ຫົວຈິນເປັນລົມສລົບ ໄປ ຕາມຖນົນຫົນທາງທຸກແຫ່ງ
- 20 ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂໍທອດພຣະເນດເຖີດວ່າ ພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທຳການເຊັ່ນນີ້ແກ່ຜູ້ໃດ ຄວນທີ່ພວກຜູ້ ຍິງຈະກິນລູກຂອງຕົນ ຫລືຈະກິນທາຣົກທີ່ຍັງອຸ້ມຢູ່ຫລື ພວກປະໂຣທິດ ແລະພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ຄວນຈະຖືກປະການໃນສະຖານນະມັສການຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຫລື
- 21 ຄົນຫນຸ່ມແລະຄົນແກ່ ນອນຢຽດຢູ່ຕາມພື້ນດິນໃນຖນົນ ສາວພົມມະຈາຣີ ແລະຊາຍຫນຸ່ມຂອງຂ້າພຣະອົງ ຖືກຄົມດາບຫວດລົ້ມລົງ ພຣະອົງໄດ້ຊົງປະຫານເຂົາໃນວັນເມື່ອພຣະອົງຊົງກົວ ໄດ້ຊົງສັງຫານເຂົາເສັງ ໂດຍປາສຈາກພຣະກະຣຸນາ
- 22 ພຣະອົງໄດ້ຊົງເຊີນເຫລົ່າສັດຕູຜູ້ທີ່ຂ້າພຣະອົງຢ້ານອ້ອມຮອບທຸກດ້ານມາ ຢ່າງໃນວັນເທສການ ພໍ ເຖິງວັນທີ່ພຣະອົງຊົງພຣະພິໂຣດກໍບໍ່ມີຈັກຄົນນຶ່ງຫນີເອົາຕົວລອດໄດ້ ຫລືຄົງເຫລືອຕົກຄ້າງລອດຕາຍຢູ່ ຜູ້ ທີ່ຂ້າພຣະອົງໄດ້ອຸ້ມຊູແລະລ້ຽງດູມານັ້ນ ສັດຕູຂອງຂ້າພຣະອົງໄດ້ເຜົາຜານເສັງຫມົດແລ້ວ

3. ຄວາມຫວັງທີ່ໄດ້ຂະບຄວາມບັນເທົາໂດຍພຣະກະຣຸນາຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ

- 1 ຂ້າພະເຈົ້າເປັນຄົນທີ່ໄດ້ເຫັນຄວາມທຸກໃຈ ໂດຍໄມ້ແສ້ແຫ່ງພຣະພິໂຣດຂອງພຣະອົງ
- 2 ພຣະອົງຊົງນຳ ແລະພາຂ້າພະເຈົ້າມາໃນຄວາມມືດແລະບໍ່ແມ່ນໃນຄວາມສວ່າງ
- 3 ແທ້ຈິງພຣະອົງຊົງພິກພຣະທັດຂອງພຣະອົງ ຕໍ່ສູ້ຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ຕລອດວັນ

- 4 ເນື້ອແລະຫນັງຂ້າພະເຈົ້າ ພຣະອົງຊົງກະທຳໃຫ້ຊູບຊິບລົງ ພຣະອົງຊົງຫັກກະດູກຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ
- 5 ພຣະອົງຊົງສ້າງຮົ້ວຂັງຂ້າພະເຈົ້າ ຊົງເອົາຄວາມຂົ່ມຂື່ນແລະຄວາມທຸກຍາກລຳບາກລ້ອມຂ້າພະເຈົ້າໄວ້
- 6 ພຣະອົງໄດ້ຊົງບັງຄັບຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ຢູ່ໃນທີ່ມືດ ດັ່ງຄົນທີ່ຕາຍນານແລ້ວ
- 7 ພຣະອົງຊົງກະທຳຮົ້ວລ້ອມຂ້າພະເຈົ້າໄວ້ເພື່ອຈະກັກຂັງບໍ່ໃຫ້ອອກໄປໄດ້ ພຣະອົງຊົງຕີໂຊ່ລ່າມຂ້າພະເຈົ້າໄວ້
- 8 ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າຮ້ອງກາບທູນຂໍຄວາມຊ່ອຍເຫລືອ ພຣະອົງບໍ່ຊົງຟັງຄຳອ້ອນວອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ
- 9 ພຣະອົງຊົງລ້ອມຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍກ້ອນຫີນທີ່ສະກັດ ພຣະອົງຊົງກະທຳໃຫ້ຫີນທາງຂ້າພະເຈົ້າຄົດລ້ຽວໄປ
- 10 ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າ ພຣະອົງຊົງທຳທ່າ ເຫມືອນຫມີຄອຍຕະຄູບ ແລະດັ່ງສິ່ງແອບຊຸ່ມຢູ່ໃນທີ່ລັບ
- 11 ພຣະອົງຊົງພາຂ້າພະເຈົ້າໄຫລໄປຈາກທາງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະຈົກຂ້າພະເຈົ້າເປັນຕ່ອນໆ ພຣະອົງຊົງກະທຳໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຖືກຖິ້ມໄວ້
- 12 ພຣະອົງຊົງກົ່ງທະນູຂອງພຣະອົງ ແລະເອົາຂ້າພະເຈົ້າຕັ້ງເປັນເປົ້າສຳລັບລູກທະນູ
- 13 ພຣະອົງຊົງເອົາລູກທະນູໃນແຫລ່ງຂອງພຣະອົງ ຍິງເຂົ້າໃນຫົວໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ
- 14 ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກາຍເປັນຂີ້ປາກໃຫ້ຊົນຊາດທັງຫລາຍຫົວເລາະເຍາະເຍີ້ຍ ເປັນເນື້ອເພງໃຫ້ເຂົາຮ້ອງຫລິ້ນຕລອດທັງວັນ
- 15 ພຣະອົງໃຫ້ຈິດໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຕັມແຕ່ຄວາມຂົ່ມຂື່ນ ໃຫ້ໂສກເສົ້າເທງົາຫງ່ອຍຕລອດເວລາ
- 16 ພຣະອົງກະທຳໃຫ້ແຂ້ວຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫັກດ້ວຍຫີນແຮ່ ແລະຊົງຢຽດຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ຢູ່ໃນກອງຂີ້ເຖົ່າ
- 17 ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າຂາດຄວາມສຽງສຸກ ຈົນຂ້າພະເຈົ້າລືມຄວາມສຳຮານວ່າເປັນຢ່າງໃດ
- 18 ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງວ່າ, “ສັກສີຂອງຂ້າພະເຈົ້າສູນໄປແລ້ວ ແລະຄວາມຫວັງໃນພຣະເຈົ້າກໍດັບຫມົດ”
- 19 ຂໍຊົງຈຳຄວາມທຸກໃຈ ແລະຄວາມຖືກບີບຄັ້ນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ກໍເຕັມດ້ວຍຢາພິດອັນຂົ່ມຂື່ນ
- 20 ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າຍັງນຶກເຖິງຢ່າງບໍ່ສິ້ນສຸດ ແລະຕ້ອງຄ້ອມລົງພາຍໃນຕົວຂ້າພະເຈົ້າ
- 21 ຂ້າພະເຈົ້າຫວນຄິດຂຶ້ນມາໄດ້ ຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມຫວັງຂຶ້ນເມື່ອຄິດໄດ້ວ່າ
- 22 ຄວາມຮັກຫມັ້ນຄົງຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍຢຸດຢັ້ງ ແລະພຣະເມດຕາຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ມີສິ້ນສຸດ
- 23 ເປັນຂອງໃຫມ່ຢູ່ທຸກເວລາເຊົ້າ ຄວາມທ່ຽງຕົງຂອງພຣະອົງຍິ່ງໃຫຍ່ນັກ
- 24 ຈິດໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, “ພຣະເຈົ້າຊົງເປັນສ່ວນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ເຫດສັນນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຈະຫວັງໃນພຣະອົງ”
- 25 ພຣະເຈົ້າຊົງດີຕໍ່ຄົນທັງປວງທ່ອຍຖ້າພຣະອົງຢູ່ ແລະຊົງດີຕໍ່ຄົນທີ່ສແວງຫາພຣະອົງ
- 26 ເປັນການດີທີ່ຈະຫວັງໃຈ ແລະລໍຄອຍຄວາມລອດຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 27 ເປັນການດີທີ່ຄົນເຮົາຈະແບກແອກໃນປະຖົມວັຍ
- 28 ໃຫ້ເຂົານຶ່ງໆບູ ຢູ່ແຕ່ລຳພັງ ເພາະພຣະອົງຊົງວາງແອກນັ້ນເອງ
- 29 ໃຫ້ເຂົາເອົາປາກຈົດໄວ້ໃນຜົງຂີ້ດິນ (ຖ້າທຳດັ່ງນັ້ນຍັງຈະມີຫວັງ)

- 30 ໃຫ້ເຂົາອ່ຽງແກ້ມໃຫ້ຜູ້ທີ່ຕົບເຂົາ ໃຫ້ເຂົາຍອມຮັບຄວາມອັບອາຍຢ່າງເຕັມປຸ່ງມເຖິດ
- 31 ດ້ວຍວ່າພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ຊົງປະຖິ້ມເປັນນິດດອກ
- 32 ແຕ່ວ່າຖ້າພຣະອົງຊົງກະທຳໃຫ້ເກີດຄວາມເສົ້າໂສກ ພຣະອົງຈະຊົງພຣະກະຣຸນາຕາມຄວາມຮັກຫມັ້ນຄົງ
ອັນລົ້ນເຫລືອຂອງພຣະອົງ
- 33 ເພາະພຣະອົງບໍ່ຊົງພໍພຣະທັຍທີ່ໄດ້ທຳໃຫ້ເກີດຄວາມທຸກໃຈ ຫລືລູກຫລານມະນຸດມີຄວາມໂສກ
- 34 ການຢຽບຢຳ ບັນດາຊະເລີຍແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກໄວ້ໃຕ້ຕີນກໍດີ
- 35 ການຕັດສິດຂອງມະນຸດຜູ້ນຶ່ງຜູ້ໃດຕໍ່ພຣະພັກຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ສູງສຸດກໍດີ
- 36 ຖ້າເຂົາທຳຜິດຕໍ່ຜູ້ນຶ່ງຜູ້ໃດໃນຄະດີແຫ່ງຕົນ ພຣະເຈົ້າບໍ່ຊົງພໍພຣະທັຍເລີຍ
- 37 ຜູ້ໃດຈະສັ່ງແລະໃຫ້ເປັນໄປໄດ້ນອກຈາກເມື່ອພຣະເຈົ້າຊົງສະຖາປະນາໃຫ້ເປັນໄປ
- 38 ນອກຈາກພຣະໂອດຂອງພຣະຜູ້ສູງສຸດນັ້ນບໍ່ແມ່ນມີມາທັງຮ້າຍແລະດີ ຍາກແລະສະບາຍຫລື
- 39 ມະນຸດເປັນໆຈະໄປຈົ່ມເອົາກັບໃຜ ຄືມະນຸດທີ່ຖືກທຳໂທດເພາະບາບຂອງຕົນ
- 40 ໃຫ້ພວກເຮົາທົດສອບ ແລະພິຈາຣະນາວິຖີຂອງພວກເຮົາ ແລະກັບມາຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຖິດ
- 41 ໃຫ້ພວກເຮົາຍົກຈິດໃຈ ແລະມີຂອງພວກເຮົາຂຶ້ນຕໍ່ພຣະພຣະເຈົ້າໃນພ້າສວັນທູນວ່າ,
- 42 “ພວກຂ້າພຣະອົງໄດ້ທໍຣະຍົດ ແລະໄດ້ກະບົດແລ້ວ ແລະພຣະອົງຍັງບໍ່ໄດ້ຊົງອະພັຍໂທດ”
- 43 “ພຣະອົງຊົງທົ່ມຄວາມກົ້ວ ແລະໄລ່ຕາມພວກຂ້າພຣະອົງໄດ້ຊົງປະຫານຢ່າງບໍ່ສົງສານ
- 44 ພຣະອົງຊົງຄຸມພຣະອົງໄວ້ເສັງດ້ວຍເມກ ເພື່ອວ່າການອ້ອນວອນຂອງພວກຂ້າພຣະອົງຈະບໍ່ທະລຸໄປເຖິງ
ພຣະອົງໄດ້
- 45 ພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທຳໃຫ້ພວກຂ້າພຣະອົງເປັນເຫມືອນສິ່ງເສດເຫລືອແລະຂີ້ເຍື່ອທີ່ຖິ້ມຢູ່ໃນຖ້າມກາງຊົນ
ຊາດທັງຫລາຍ
- 46 “ບັນດາສັດຕູຂອງພວກຂ້າພຣະອົງໄດ້ອ້າປາກຮ້ອງໃສ່ພວກຂ້າພຣະອົງ
- 47 ເຫດສະຍົດສຍອງແລະຫລຸມພາງມາເຖິງຂ້າພຣະອົງ ທັງຄວາມວ່າງເປົ່າແລະຄວາມພິນາດ
- 48 ນ້ຳຕາຂອງຂ້າພຣະອົງໄຫລເປັນແມ່ນ້ຳ ເນື່ອງດ້ວຍຄວາມພິນາດແຫ່ງທິດາຂອງຊົນຊາດຂອງຂ້າພຣະອົງ
- 49 “ນ້ຳຕາຂອງຂ້າພຣະອົງໄຫລລົງບໍ່ຢຸດ ແລະບໍ່ມີເວລາສ່າງເລີຍ
- 50 ຈົນກວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະທອດພຣະເນດລົງແລດູຈາກສວັນ
- 51 ນັບຕາຂອງຂ້າພຣະອົງທຳໃຫ້ລະທົມເພາະເຄາະກັມຂອງບັນດາບຸດຕຣີແຫ່ງກຸງຂ້າພຣະອົງ
- 52 “ພວກທີ່ຕັ້ງຕົນເປັນສັດຕູຕໍ່ຂ້າພຣະອົງໂດຍບໍ່ມີເຫດຜົນນັ້ນ ໄດ້ຂັບໄລ່ຂ້າພຣະອົງດັ່ງຂັບໄລ່ນົກ
- 53 ເຂົາທັງຫລາຍແກ່ວງຂ້າພຣະອົງລົງໃນບໍ່ໃຫ້ຕາຍ ແລະເອົາຫິນຖິມທັບຂ້າພຣະອົງເສັງ
- 54 “ນ້ຳໄດ້ຖ້ວມຫົວຂອງຂ້າພຣະອົງ ຂ້າພຣະອົງວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າສູນເສັງແນ່ແລ້ວ”
- 55 “ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂ້າພຣະອົງໄດ້ຮ້ອງອອກພຣະນາມຂອງພຣະອົງຈາກທີ່ເລິກໃນບໍ່
- 56 ພຣະອົງຊົງສະດັບສຽງຂ້າພຣະອົງທີ່ວ່າ, “ຂໍຢ່າຊົງບັງພຣະກັນຕໍ່ຄຳຂອງຂ້າພຣະອົງທີ່ຮ້ອງທູນຂໍໃຫ້ຊ່ອຍ”

- 57 ພຣະອົງຊົງເຂົ້າມາໃກ້ໃນວັນທີ່ຂ້າພຣະອົງຮ້ອງທຸນພຣະອົງ ພຣະອົງຕຣັສວ່າ, “ບໍ່ຕ້ອງຍ້ານ”
- 58 “ຂ້າແດ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະອົງໄດ້ຊົງເຂົ້າກັບຄະດີຂອງຂ້າພຣະອົງແລ້ວ ພຣະອົງຊົງໄຖ່ຊີວິດຂ້າພຣະອົງ
- 59 ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະອົງຊົງເຫັນທີ່ເຂົາຜິດຕໍ່ຂ້າພຣະອົງແລ້ວ ຂໍຊົງພິພາກສາຄະດີຂອງຂ້າພຣະອົງເຖິງ
- 60 ພຣະອົງໄດ້ຊົງເຫັນໃຈແກ້ແຄ້ນຂອງເຂົາແລະແຜນການທຳຮ້າຍຂ້າພຣະອົງແລ້ວ
- 61 “ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະອົງຊົງໄດ້ຍິນຄຳເຍາະເຍີ້ຍ ແລະແຜນການທຳຮ້າຍຂ້າພຣະອົງແລ້ວ
- 62 ຄືຮິມຝົປາກແລະຄວາມຄິດຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮຸກຮານຂ້າພຣະອົງ ກໍຕໍ່ສູ້ຂ້າພຣະອົງຢູ່ຕອດວັນ
- 63 ເບິ່ງແມ່, ບໍ່ວ່າເຂົາຈະນັ່ງຫລືລຸກ ຕົວຂ້າພຣະອົງກຳເປັນເນື້ອເພງໃຫ້ເຂົາຮ້ອງຫລິ້ນ
- 64 “ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະອົງຊົງສະຫນອງເຂົາທັງຫລາຍ ຕາມກັມແຫ່ງນ້ຳມືຂອງເຂົາ
- 65 ພຣະອົງຄົງຈະຊົງກະທຳໃຫ້ໃຈຂອງເຂົາທັງປວງມິດມົວໄປ ຄຳສາບຂອງພຣະອົງຄົງຕົກເຫນືອເຂົາ
- 66 ພຣະອົງຍັງຄົງໄລ່ຕິດເຂົາໄປດ້ວຍພຣະພິໂຣດແລະທຳລາຍເຂົາເສັງ ຈາກໃຕ້ຟ້າສວັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ”

4. ສຳເຣັດການລົງໂທດຊີໂອນ

- 1 ນີ້ຢ່າງໃດຫນໍ ທອງຄຳຈຶ່ງມີສີສະຫລົວ ແລະທອງນົບຄຸນກໍປ່ຽນໄປ ເພັດພອຍສັກສິດກໍແຕກກະຈາຍຕາມທຸກທາງຖນົນ
- 2 ບຸດຊາຍຜູ້ປະເສີດຂອງກຸງຊີໂອນ ມີຄຳປຽບໄດ້ກັບທອງນົບຄຸນນັ້ນ ຖືກຕີຮາຄາພຽງເທົ່າຫມໍ້ດິນທີ່ປັ້ນຂຶ້ນດ້ວຍມືຂອງຊ່າງຫມໍ້ເທົ່ານັ້ນຫນໍ
- 3 ແມ້ແຕ່ຫມາປ່າຍັງໄດ້ເອົານົມອອກໃຫ້ລູກຂອງມັນດູດ ແຕ່ທິດາແຫ່ງຊົນຊາດຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍໃຈຮ້າຍດັ່ງນົກກະຈອກເທດໃນຖິ່ນການດານ
- 4 ລິ້ນຂອງທາຣົກທີ່ຍັງບໍ່ຢ່ານົມກະທາຍຈົນຕິດເພດານ ພວກເດັກໄດ້ຂໍອາຫານແຕ່ບໍ່ມີໃຜຍື່ນໃຫ້ເຂົາ
- 5 ຄົນທັງປວງທີ່ເຄີຍຮັບປະທານອາຫານຢ່າງວິເສດກັບຕ້ອງພິນາດຢູ່ຕາມຖນົນ ຄົນທັງຫລາຍທີ່ເຄີຍສວມເສື້ອສີມ່ວງກັບຕ້ອງນອນເທິງກອງຂີ້ເຍື້ອ
- 6 ເພາະໂທດຜິດຂອງທິດາແຫ່ງຊົນຊາດ ຂ້າພະເຈົ້ານັ້ນກໍຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າໂທດຂອງເມືອງໂຊໂດມ ທີ່ຕ້ອງຄວ່າທະລາຍລົງໃນພົບຕາດຽວໂດຍບໍ່ມີໃຜໄດ້ແຕະຕ້ອງເລີຍ
- 7 ພວກເຈົ້ານາຍນັ້ນບໍ່ຮູ້ສຸດກວ່າຫົມມະ ແລະຂາວກວ່ານ້ຳນົມ ຜົວພັນຂອງເຂົາເປັ້ງປັ້ງຍິ່ງກວ່າຫິນແກ້ວພິລາ ເຂົາມີຮູບຮ່າງງາມດັ່ງໄພທູນ
- 8 ບັດນີ້ຜົວພັນຂອງເຂົາກໍມິດກວ່າສີດຳ ໃຜຕາມຖນົນກໍຈື່ເຂົາບໍ່ໄດ້ ຫນັງຂອງເຂົາທ່ຽວທຸ້ມກະດູກ ແລະຈ່ອຍຜອມສຳກັບພິນ

- 9 ຄົນທີ່ຕາຍດ້ວຍຄົມດາບຍັງດີກວ່າ ຄົນທີ່ຕ້ອງອົດຢາກຕາຍ ເພາະຄົນເຫຼົ່ານີ້ຄ່ອຍຜອມຄ່ອຍຕາຍໄປ ເພາະຂາດຜົນຈາກທ້ອງນາ
- 10 ມືຂອງຍິງທີ່ໃຈອ່ອນກັບເອົາລູກຂອງຕົວຕົ້ມກິນ ລູກທີ່ຖືກຕົ້ມກິນເປັນອາຫານນັ້ນ ກິນກັນເມື່ອຍາມໄພວິບັດ ມາສູ່ທິດາແຫ່ງຊົນຊາດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ
- 11 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງບັນດານໂທໂສອອກມາແລ້ວ ພຣະອົງຊົງເທພຣະພິໂຣດອັນກ້ຽວກາດຂອງພຣະອົງລົງ ແລ້ວ ແລະໄດ້ຊົງຈຸດໄພຂຶ້ນໃນກຸງຊີໂອນ ຊຶ່ງເຜົາຜານແມ້ແຕ່ຮາກຂອງເມືອງນັ້ນ
- 12 ກະສັດທັງປວງແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ ແລະບັນດາຊາວພິພາກັນບໍ່ເຊື່ອວ່າ ສັດຕຣູຈະໄດ້ເຂົ້າໄປໃນປະຕູ ກຸງເຢຣູຊາເລັມໄດ້
- 13 ເພາະຄວາມຜິດບາບຂອງພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມຂອງກຸງຊີໂອນ ແລະເພາະການບາບຂອງພວກປະໂຣ ທິດຂອງກຸງນັ້ນ ທີ່ໄດ້ກະທຳໂລຫິດຂອງຜູ້ຊອບທັມໃຫ້ໂຫລອອກໃນຖ້ຳມາກາງກຸງ
- 14 ເຂົາທັງຫລາຍຢ່າງເປະປະແລະຕາບອດໄປຕາມຖນົນ ທຳຕົວໃຫ້ມົນທົນດ້ວຍໂລຫິດ ຈົນຄົນຈະຈັບຕ້ອງບໍ່ ໄດ້ທີ່ເສື້ອຜ້າຂອງເຂົາ
- 15 “ຫນີໄປສາ ຄົນມົນທົນ”ຄົນທັງຫລາຍຮ້ອງວ່າໃສ່ເຂົາ “ຫນີໄປ ຫນີໄປ ຢ່າມາແຕະຕ້ອງ” ສະນັ້ນເຂົາຈຶ່ງ ຫນີໄປເປັນຄົນພະເນຈອນ ພົລເມືອງຂອງປະຊາຊາດເວົ້າກັນວ່າ, “ເຂົາບໍ່ຄວນຢູ່ທີ່ນີ້ອີກຕໍ່ໄປ”
- 16 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເອງຊົງກະທຳໃຫ້ເຂົາທັງປວງກະຈັດກະຈາຍໄປ ພຣະອົງຈະບໍ່ຊົງສົນພຣະທັຍໃນເຂົາອີກ ເລີຍ ຄົນທັງຫລາຍຈຶ່ງບໍ່ນັບຖືພວກປະໂຣທິດ ບໍ່ໃຫ້ຄວາມນັບຖືຕໍ່ພວກຜູ້ນຳ
- 17 ນັບຕາຂອງພວກເຮົາມອງຫາຄວາມຊ່ອຍເຫລືອ ການຊ່ອຍເຫລືອນັ້ນເປັນລົມເປັນແລ້ງ ສ່ວນການເຝົ້າລໍ ຄອຍພວກເຮົາໄດ້ຄອຍ ເມືອງທີ່ບໍ່ອາດຊ່ອຍເຮົາໄດ້
- 18 ມີຄົນສະກົດຮອຍຕາມເຮົາ ຈົນພວກເຮົາຍ່າງທີ່ລານເມືອງຂອງພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ ເບື້ອງປາຍຂອງພວກເຮົາ ກຳໄກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ ວັນເດືອນທັງຫລາຍຂອງພວກເຮົາກໍຈະຈົມຢູ່ເພາະບັນປາຍຂອງພວກເຮົາມາເຖິງ
- 19 ພວກທີ່ໄລ່ຕາມຈັບເຮົາກໍໄວກວ່ານົກອິນຊີໃນທ້ອງຟ້າ ເຂົາທັງຫລາຍແລ່ນກວາດພວກເຮົາເທິງພູ ເຂົາທັງ ຫລາຍຊຸ່ມຄອຍຈັບເຮົາໃນຖິ່ນກັນດານ
- 20 ເຈົ້າຊີວິດຂອງພວກຂ້າພະເຈົ້າ ຄືກະສັດທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງເລືອກໄວ້ນັ້ນກໍຕົກຫລຸມພາງຂອງເຂົາທັງຫລາຍ ແລ້ວ ຄືພວກເຮົາກ່າວຂວັນເຖິງພຣະອົງທ່ານວ່າ, “ ເຮົາຈະດຳລົງຊີວິດຂອງເຮົາຖ້າມາກາງປະຊາຊາດໄດ້ ກໍ ດ້ວຍອາໄສຮົ່ມເງົາຂອງພຣະອົງທ່ານ”
- 21 ໂອ ທິດາແຫ່ງເມືອງເອໂດມ ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນປະເທດອູຊ ຈົ່ງຊົມຊື່ນຍິນດີເຖິດ ຂັນໃບນັ້ນຄົງຈະລົງຜ່ານມາ ເຖິງເຈົ້າດ້ວຍເປັນແນ່ ເຈົ້າຈະຕ້ອງເມົາໄປ ແລະຈະຕ້ອງແກ້ຜ້າເປື້ອຍຕົວລ້ອນຈ້ອນ
- 22 ໂອ ທິດາແຫ່ງກຸງຊີໂອນເອີຍ ການລົງໂທດເພາະການອະທັມຂອງເຈົ້າກໍຄົບແລ້ວ ພຣະອົງຈະບໍ່ຊົງພາເຈົ້າ ອອກໄປໃຫ້ເປັນຊະເລີຍອີກຕໍ່ໄປ ໂອ ທິດາແຫ່ງເມືອງເອໂດມເອີຍ ພຣະອົງຈະຊົງລົງໂທດ ເພາະຄວາມ ບາບຜິດຂອງເຈົ້າ ພຣະອົງຈະຊົງເປີດເຜີຍບາບຂອງເຈົ້າ

5. ຄຳອ້ອນວອນຂອງພຣະກະຣຸນາທິຄຸນ

- 1 ຂ້າແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂໍຊົງລະຮຶກວ່າມີສິ່ງໃດຕົກເຖິງຂ້າພຣະອົງ ເບິ່ງແມ່, ຂໍຊົງພິຈາຣະນາຄວາມອັບອາຍຂາຍຫນ້າຂອງຂ້າພຣະອົງ
- 2 ມໍຣະດົກຂອງພວກຂ້າພຣະອົງໄດ້ໄປຕົກຢູ່ກັບພວກຕ່າງປະເທດ ບ້ານເຮືອນຂອງພວກຂ້າພຣະອົງເປັນຂອງຄົນຕ່າງດ້າວ
- 3 ພວກຂ້າພຣະອົງເປັນຄົນກຳພ້າພໍ້ ແລະເຫລົ່າແມ່ຂອງຂ້າພຣະອົງເປັນດັ່ງຍິງຫມ້າຍ
- 4 ນ້ຳກໍຕ້ອງຊື້ເຂົ້າດື່ມ ພືນກໍຕ້ອງຊື້ເຂົ້າໃຊ້
- 5 ຜູ້ຂົ່ມຂີ່ໄດ້ຂີ່ຄໍພວກຂ້າພຣະອົງໄວ້ ພວກຂ້າພຣະອົງອ່ອນເພັງ ແລະເຂົາບໍ່ໃຫ້ມີເວລາພັກເລີຍ
- 6 ພວກຂ້າພຣະອົງພະນົມມືໃຫ້ຄົນເອຍິບ ແລະຄົນອັສຊີເຮັງ ເພື່ອຈະໄດ້ອາຫານກິນອີ່ມ
- 7 ບັນພະບຸຣຸດຂອງພວກຂ້າພຣະອົງໄດ້ກະທຳບາບ ແລະກໍຕາຍຫມົດແລ້ວ ພວກຂ້າພຣະອົງຕ້ອງຖືກໂທດເພາະບາບຂອງພວກເຂົາ
- 8 ທາດກັບປົກຄອງພວກຂ້າພຣະອົງ ບໍ່ມີຜູ້ໃດຊ່ອຍຂ້າພຣະອົງໃຫ້ພົ້ນມືຂອງເຂົາໄດ້
- 9 ຂ້າພຣະອົງທັງຫລາຍໄດ້ອາຫານມາໂດຍເອົາຊີວິດເຂົ້າສູ່ງ ເພາະດາບແຫ່ງຖິ່ນກັນດານ
- 10 ຜິວຫນັງຂອງພວກຂ້າພຣະອົງກໍຮ້ອນປານເຕົາອົບ ເພາະຄວາມເດືອດຮ້ອນເຮັດໃຫ້ເຈັບໄຂ້
- 11 ເຂົາທັງຫລາຍຂຶ້ນໃຈພວກຜູ້ຍິງໃນກຸງຊີໂອນ ແລະຂົ່ມໃຈສາວພິມມະຈາຣີໃນທົ່ວເມືອງແຫ່ງຢູດາ
- 12 ພວກເຈົ້ານາຍຕ້ອງຖືກຜູກມືແຂວນບໍ່ມີໃຜນັບຖືພວກຜູ້ນຳ
- 13 ພວກຄົນຫນຸ່ມຖືກບັງຄັບໃຫ້ໂມ່ແປ້ງ ແລະພວກເດັກຕ້ອງແບກພືນຫນັກລົ້ມລຸກຄຸກຄານ
- 14 ພວກຜູ້ໃຫຍ່ຫາຍຕົວໄປຈາກປະຕູເມືອງ ພວກຄົນຫນຸ່ມໄດ້ຢຸດດິດສີຕິເປົ່າແລ້ວ
- 15 ຄວາມສຸກຫາຍໄປສິ້ນຈາກໃຈຂອງພວກຂ້າພຣະອົງ ການເຕັ້ນຮຳຂອງພວກຂ້າພຣະອົງກາຍເປັນການໂສກເສົ້າ
- 16 ມົງກຸດໄດ້ຮ່ວງຫລິ້ນຈາກທົ່ວຂ້າພຣະອົງແລ້ວ ວິບັດແກ່ພວກຂ້າພຣະອົງເພາະພວກຂ້າພຣະອົງກະທຳບາບໄວ້
- 17 ເຫດນີ້ເອງໃຈພວກຂ້າພຣະອົງຈຶ່ງເຈັບປວດ ເພາະການເຫລົ່ານີ້ເອງ ນັບຕາຂ້າພຣະອົງຈຶ່ງມົວໄປ
- 18 ເຫດດ້ວຍພູຊີໂອນຊຶ່ງເກີດຮ້າງເປົ່າ ພວກຫມາຈອກມາຢ່າງແພ່ນພ່ານຢູ່ເທິງນັ້ນ
- 19 ຂ້າແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແຕ່ພຣະອົງຊົງຄອບຄອງຢູ່ເປັນນິດ ພຣະທີ່ນັ່ງຂອງພຣະອົງດຳຣົງຢູ່ທຸກຊົ່ວຊາດພັນ
- 20 ເຫດໃດພຣະອົງຊົງລືມພວກຂ້າພຣະອົງເສັງເປັນນິດ ເຫດໃດໄດ້ຊົງປະຖິ້ມພວກຂ້າພຣະອົງເສັງນານດັ່ງນີ້
- 21 ຂ້າແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂໍຊົງຊ່ອຍຂ້າພຣະອົງໃຫ້ກັບສູ່ພຣະອົງເຖິດ ແລ້ວພວກຂ້າພຣະອົງຈະກັບສູ່ພຣະອົງຂໍຊົງພົ້ນເດືອນປີຂອງຂ້າພຣະອົງໃຫ້ເຫມືອນດັ່ງກ່ອນ

22 ເວ້ນເສັຽແຕ່ພຣະອົງຊົງປະຖິ້ມພວກຂ້າພຣະອົງເສັຽແລ້ວ ແລະພຣະອົງຊົງກົ້ວພວກຂ້າພຣະອົງຢ່າງລົ້ນ
ເຫລືອ